

Ett axplock ur Axel Fredenholms bok

"Så har jag hört"

Jag har läst att Abraham Lincoln en gång blev tillfrågad varför han aldrig slöt sig till någon kyrklig organisation. På detta svarade han: "Det är därför att jag finner det svårt att, utan förbehåll, bifalla de komplicerade lärosatser som bildar de kyrkliga samfundens trosbekännelser. Men om någon kyrka över sitt altare, som medlemmarnas enda bekännelse, inristar Jesu egna ord i vilka både lag och evangelium är sammandragna: "Du skall älska Herren, din Gud av allt ditt hjärta, av all din själ, av allt ditt förstånd och din nästa som dig själv", då skall jag med hela min själ och hela mitt hjärta ansluta mig till den kyrkan."

Min Gud är inte en stark hämnare som straffar fädernas missgärningar på barnen intill tredje och fjärde led. Han är den fullkomliga kärleken. Han älskar inte en del av sina barn och kastar de andra till ett evigt pinorum. Även de svaga och okunniga är Hans barn. I Bhagavad Gita läser vi: "Jag är densamme för alla människor. De, som ärligt tjänar andra gudar, dyrka ofrivilligt Mig. Alla dyrkar Mig och Jag belönar dem alla".

Augustinus kunde skriva i Retractationes: "Den religion som i vår tid kallas den kristna, var i själva verket känd av de gamla och har alltid funnits till ända från människosläktets begynnelse".

Krishna säger: "Vilken yttre form den hängivne än vill giva sin tro och sin andakt, så är dock Jag allena den som hjälper honom till ståndaktighet däri".

I ett land, där man är stolt över sin frihet och höga kultur, blev jag Achaarya, en gång nekad att hålla ett föredrag om Indiens religioner. Man sade att om en hednisk sekt tillåtes framföra sina läror, så skall snart den ena villfarande sekten efter den andra fordra samma förmån. Jag förklarade att jag inte tillhörde någon sekt, eller något samfund och att vad jag hade att säga var historiskt. Jag antydde även att jag aldrig gjort propaganda. Men man svarade att endast av staten erkända samfund, och sådana som höll sig till väsentliga punkter i trosbekännelsen, kunde givas tillfälle av detta slag.

Då jag var ung och gick i skola, läste jag en massa böcker och fann i Max Müllers "Lectures on Science and Religion", några ord som jag inte glömt: "På Jorden strida människorna för sina religioner, men i himlen skola de få se att det finns endast en religion: tillbedjandet av GUDS ANDE." Religionen börjar där de teologiska striderna tar slut.

Jag kan inte säga om min filosofiska och religiösa uppfattning som Muhammed sade om Koranen: "Det finns inga fel i denna bok." Det är bara sådant som jag hört och sett och tror på. Men det vill jag du skall minnas, att om jag förkastar något, kanske mycket, så är det för att komma närmare den universella sanningen.

Behöver jag säga att det inte är människorna jag vänder mig mot och förkastar, utan deras okunnighet och fördomar. Jag älskar människorna, men avskyr mycket av xderas dogmer och läror. I sanning, människorna är i sig själva mycket bättre än deras religion.

Gud uppenbarar sig för dig och mig genom sin, i vårt innersta väsen boende Ande. Varhelts kärlekens röst talar, där talar Gud. Alla hans verk vittnar om hans närvaro, men endast några få har fått sina ögon öppnade och ser det. Färden längs jordelivets slingrande vägar leder till den gudomlighet, som bor i ditt eget inre, ditt HÖGRE JAG.

Gå därför till Solen inom dig själv och erövra himmelriket. Ingen kan skilja sig från Gud och himmel. Du har själv nycklarna till din andliga arvedel.

Glöm aldrig att du är gudaboren. Din själ är en stråle av den gudomliga Anden. Abu Ali av Scinde sade en gång: "Jag gick från den ena guden till den andra tills jag hörde ropet: "Tat twam asi" = du är DET -- det gränslösa".

I västerlandet lär man att människan av naturen är ond, Men Jesus själv sade till judarna: "Det är ju skrivet i eder lag: 'Jag har sagt att I ären gudar'." I Bhagavad Gita kan jag läsa: "Jag


```

+ + + + + + + + + +
+ + + + + + + +
+ + + + + + +
+ + + + + +
+ + + + +
+ + + +
+ + +
+ +
+

```